

30 Οκτωβρίου 2014

Η ζωή ως απειλή

/ Γενικά

Υποφέρουμε γιατί καθημερινά παλεύουμε βλέποντας τον εαυτό μας ως εχθρό και την ζωή ως απειλή. Θέλουμε όλα να τα ελέγχουμε με το νου και τις αναλύσεις του. Να σκεφτούμε τα πάντα πριν τα ζήσουμε. Μα αυτό σκοτώνει την ζωή.

Δεν έχουμε αποδοχή στον εαυτό μας και στους άλλους. Δεν έχουμε εμπιστοσύνη στον Θεό και την ζωή. Χτυπιόμαστε αυτομαστιγωνόμαστε για να εξιλεώσουμε ενοχές που έθεσαν άλλοι στην ζωή μας και όχι ο Θεός και η ύπαρξη. Ο Θεός δεν μας έδωσε ενοχές, μα εκείνοι που θέλουν να εξουσιάζουν την ύπαρξη μας.

Λέει ο όσιος Πορφύριος «Έτσι ν' αγωνίζεσθε στην πνευματική ζωή, απλά, απαλά, χωρίς βία... Μη πολεμάτε να διώξετε το σκοτάδι απ' το δωμάτιο της ψυχής σας. Ανοίξτε μια τρυπίτσα, για να έλθει φως, και το σκοτάδι θα φύγει... Τις αδυναμίες αφήστε τις όλες, για να μην παίρνει είδηση το αντίθετο πνεύμα και σας βουτάει και σας καθηλώνει και σας βάζει στη στενοχώρια. Να μη κάνετε καμιά προσπάθεια ν' απαλλαγείτε απ' αυτές. Ν' αγωνίζεσθε με απαλότητα και απλότητα, χωρίς σφίξιμο και άγχος.»

Ας σταματήσουμε να πηγαίνουμε αντίθετα σε αυτό που είμαστε, σε αυτό που νιώθουμε, όλα μπορούν να γίνουν δρόμος, έστω και δύσβατος, έστω και λασπωμένος, θα φτάσουμε όμως στο προορισμό μας.

Γιατί πνίγεται κάποιος;

Γιατί παλεύει να σωθεί.

Πότε δεν πνίγεται;

Όταν πεθάνει. Ο νεκρός στην θάλασσα επιπλέει.

Μα γιατί; Γιατί έπαψε να αντιστέκεται και έμαθε να αφήνεται....

Πηγή: [facebook.com](https://www.facebook.com)